

2010

HŘÍBĚCKÝ BUDÍK

Zpravodaj folkové a country sešlosti Hříběcký budík

2. 4. 2010

PRÍŠTÍ KONCERT BUDÍKU

v hospodě „U Šimků“ v Hříběci u Horní Cerekve

15. května ve 20 hod.

ŽALMAN a spol.

DUO AMYDVA Praha

Předprodej vstupenek na předcházejícím Hříběckém budíku nebo na Městském úřadě v Horní Cerekvi, v prodejně NAVEL – Křížová ul. 3, Jihlava, v prodejně ložisek a svářecí techniky Doležal Pelhřimov s.r.o. - Sdružená 2008, Pelhřimov, TABAK u Rynářské brány (vedle SKLEPů), Pelhřimov, u Zahradníků ve Vlasenici u Kamenice n.L., kadeřnictví ŠIMKOVÁ Batelov, B. Bartáková N. Rychnov.
Inf. tel. 608 963 011 p.Koch

DALŠÍ AKCE V HOSPODĚ „U ŠIMKŮ“ v Hříběci u Horní Cerkve

PŘEDKOLO PORTY PRO KRAJ VYSOČINA

17. dubna ve 14 hod.

představí se 12 soutěžících

v 18 hodin

vystoupí skupina TEXMENI

Pořadatel: Česká táborská unie – inf. tel. 606 792 077 Milan Lhotský

COUNTRY SISTERS

24. dubna ve 20 hod.

Pořadatel: manželé Šimkovi – inf. tel. 721 146 084 Alena Šimková

Skupina PATROLÁ – ŠLAPETO

29. května ve 20 hod.

Pořadatel: manželé Šimkovi – inf. tel. 721 146 084 Alena Šimková

Tento zpravodaj je dělán amatérsky, proto se omlouváme za případné chyby a nedostatky

Program Hříběckého budíku na rok 2010

Rok 2010 nezačal dobře. Krize zaskočila i Hříběcký budík. Stáli jsme před rozhodnutím skončit. Věřte, není jednoduché dělat kulturu, i když si někteří myslí pravý opak.

Chtěl bych poděkovat těm, kteří nám během 10ti let pomáhali. Dík patří i těm několika lidem, kteří nenechali Hříběcký budík padnout a pomohli.

Takže dnes mohu říct, že 11. ročník může začít a to bez omezení kvality, pouze se snížením počtu koncertů.

Děkuji jim jménem svým i diváků.

Karel Koch

PROGRAM HŘÍBĚCKÉHO BUDÍKU r. 2010 v Hříběcí u Horní Cerekev okr. Pelhřimov

2. dubna ve 20 hod. – POZOR!!! pátek

VOJTA „KIDÁK“ TOMÁŠKO
Cestovatel Ing. VL. JIROUŠEK
beseda s dataprojekcí

15. května ve 20 hod. – sobota

Ž A L M A N a spol.
AMYDVA Praha

23. října POZOR!!! v 19 hod. – sobota

H R A D I Š Ť A N

21. listopadu v 16 hod. – neděle

kostel Horní Cerekev
ADVENTNÍ KONCERT
30ti členný komorní sbor
D O M I N O Tábor
sbormistr Jakub Smrčka

11. prosince v 19 hod. – sobota

VÁNOČNÍ KONCERT
G I N E V R A Příbram + host
C o u n t r y b á l

Info. tel. 608 963 011 p. Koch, www.hribeckybudik.cz
Mediální partner TV PRIMA R1 VYSOČINA Pelhřimov

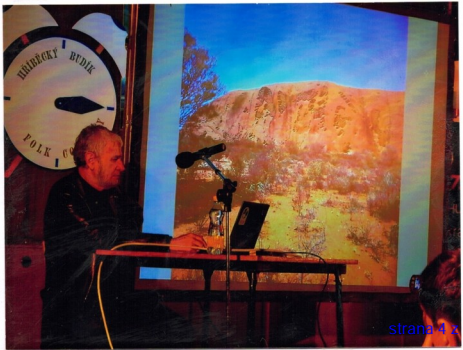

Projevt. Niciol. Tomáš

2. 4. 2010

Ing. M. Jiroušek - dataprojektce

2.4.2010

Písničkář
a folková legenda
ze západních Čech

Vojta
“kid’ák”

TOMÁŠKO

a

cestovatel Ing. VI. JIROUŠEK
(beseda s dataprojekcí)

HŘÍBĚCÍ u HORNÍ CEREKVE

2. 4. 2010 PÁTEK 20 hod.

info. tel. 608 963 011 p. Koch

strana 6 z 39

Folkový Hřiběcký budík tlačí krize. Začíná už naposledy

Deset let nabízí festival Hřiběcký budík, organizovaný vyznavačem folku Karlem Kochem, koncerty tisícům diváků z Vysočiny. Jedenáctý ročník začne tento týden, ale bude poslední. Z ekonomických důvodů.

■ Jiří Varhaník
Hřiběcí

Koncertem Vojty Kidáka Tomáška a projekcí cestovatele a fotografa zvířat Vladislava Jirouška začne 2. dubna v sále restaurace U Šimků v Hřiběci u Horní Cerekve jedenáctý ročník Hřiběckého budíku. Vinou ekonomické krize se ale festivalu nepodařilo udržet sponzory, a tak podle informace Karla Kocha končí.

Roční rozpočet festivalu se pohybuje kolem 190 tisíc Kč, přičemž si díky velkému zájmu publika vždy ze vstupného dokázal sám vydělat až 140 tisíc. „Podstatné ale vždy bylo sehnat peníze na rozjezd. Zásadní byla např. dotace kolem 30 tisíc Kč od Horní Cerekve,“ vysvětluje Koch. V současné ekonomické situaci

Program Hřiběckého budíku 2010:

■ 2. 4. Vojta Kidák Tomáško + Vladislav T. Jiroušek, cestovatel, herpetolog a fotograf zvířat (20), 15. 5. Zalman a spol. + Amydva Praha (20), 23. 10. Hradišťan (19), 21. 11. Adventní koncert – třicetiletý komorní sbor Domino z Tábora v kostele Horní Cerekve (16), 11. 11. Vánoční koncert (19).

ale město veškeré dotace prakticky zmrazilo.

„Situaci města chápu. Za podporu mi chci i jménem diváků velice poděkovat, stejně jako všem dalším, kteří nám deset let pomáhali,“ říká k tomu Koch. Podtrhuje přístup několika lidí, kteří nenechali Hřiběcký budík padnout, organizátora přesvědčili k pokračování a především pomohli. Díky tomu jedenáctý ročník bude, a to bez omezení kvality, i když se snížením počtu koncertů. „Není jednoduché dělat kulturu, i když si někdy myslí pravý opak,“ křičí rameňák Koch.

Na nekuřácké a specifické koncerty Hřiběckého budíku podle Kocha prakticky neregulovalo místní publikum, sál ale vždy spolehlivě zaplnili diváci z celé Vysočiny, ale i z Budějovic, Tábora nebo Pacova. Sál hostince má kapacitu 200 míst, na některé interprety se musely

pořádat i „dvojáky“. Velký zájem byl třeba o Hradišťan nebo Věru Martinovou.

„Musím ale přiznat, že vlády se obecně ujímají jiné styly hudby, které útočí na prvoplánovou strunu, a lidé je chtějí. V dané situaci už bych nedělal koncerty i pro své potěšení – je asi dobré v největší slávě přestat,“ dodává Koch. Vstupenky na další letošní koncerty se budou jako tradičně prodávat hlavně na těch předcházejících, ale v Jihlavě též v prodejně Navel v Křizové ulici (vedle spojitely).

Sál hostince U Šimků bude také 17. dubna od 14 hodin hostit soutěžní kolo Vysočiny pro festival Porta, které pořádá Milan Čombe Lhotský z Rynárce. V současné chvíli je podle aktuální informace K. Kocha přihlášen tucet vystupujících. Uzávěrka přihlášek je 10. dubna. Hlásit se lze mj. elektronicky na www.porta-festival.cz.

Žalman na Budíku naposledy, doprovodí ho vítězky Porty

HŘÍBĚCÍ (Jv) - Legenda českého folku Pavel Lohonka Žalman se v sobotu 15. května přijede rozloučit s festivalem Hříběcký budík, jehož býval po léta pravidelným hostem.

Podle organizátora Karla Kocha totiž Hříběcký budík v obci Hříběcí u Horní Cerekve letos končí. V ekonomicky náročné době se mu nepodařilo získat potřebné sponzorské zázemí.

„Žalman s námi byl po celých jedenáct ročníků a jeho koncerty patřily k vrcholům,“ zve do sálu Restaurace U Šimků K. Koch.

Jihočeský (dnes pražský) poetický folkař Žalman patří k české špičce v tomto žánru. Od roku 1991 vydal sám či se svým Spolem dlouhou řadu alb (Hodina usmívení, Tu neděli po ránu, Jantarová země, Písňe sebrané pod sto-

lem, Pocestný do sedmého nebe, Živě na Moravě, Sbohem romantiko, Láska a smrt, Ve znamení ryb, V roce 1, Žalman (vydavatelský výběr na 2CD), Nápis na štítu domu, Zatracený písňe, Mezi kameny a letošní 5 + 1 s hosty.

Nejen albem Potlach v mé duši z roku 1994, které stálo na tramských písňích z let 1962 -82, se přitom Žalman jasně přihlásil ke kořenům své hudby právě v tramské poetice.

V Hříběcí se bude 15. května začínat ve 20 hodin. Dalšími hosty večera budou nedávné vítězky oblastního kola Porty pro Vysočinu, písničkářské duo Klára Šimková a Markéta Hábová z Batelova.

Jihlavský předprodej vstupenek je v prodejně nadměrné velikosti Navel v Křížové ulici.

11.5. 2010

VŽ pan Vetch říkal,
že prostředí je
důležitý činitel a
pokud to prostředí
nemá mě to co bývalo
je nejlepší se rychle
přestěhovat!!!

Děkujeme všichni
a držme palce
Karlovi a spolek.

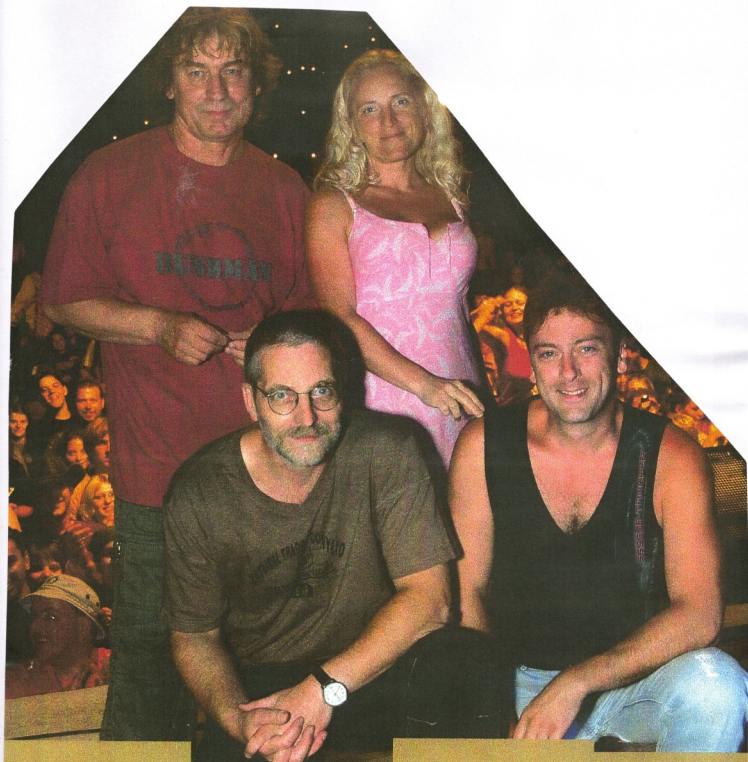
Vari

P. J. J. J. J.

10/2009
B. J. J.

P. J. J. J.

10/2009
B. J. J.

ŽALMAN & SPOL

Jak se Vám vystupovalo na Hřiběckým budíku a jak na Vás působila atmosféra v sále?

Díky Karlu Kochovi a jeho přátelům je Hřiběcí budík vyjímečný tím, že se tam pokaždé cítím jako doma mezi svými. Je to také tím, že jak mi muzikanti, tak i diváci, máme k sobě blízko. A tím je dána i dobrá a přátelská atmosféra

BONNIE
Sithole

Cheryl
Mabasa

HORNI CEREKEV

WITH
AFRICA LOVE
2010

IYASA
ZIMBABWE

Pepsie
Muganyizi

MENDES ZIKHALI
@khalali

CHELTON MPOFU
#up-u

BEKITHEMBA PHIRI

L:

THEMBINKOSI DUBE

Mwabe

INNOCENT
~~Mwabe~~

ROBEN MLAUZI

~~Mwabe~~

SPIRIT of AFRICA

IYASA 2010

Horní Cerekev kulturní dům

Pondělí 12.7.2010 ve 20:00

Vstupné 120 Kč

strana 12 z 39

prodej vstupenek na místě

AFRICKÁ KULTURA. Že mají africké tanec a zpěv v krvi, to předvedla v pátek večer v Horní Cerekvi skupina dvanácti studentů ze Zimbabwe. Duše afriky, jak by se dal volně přeložit název skupiny Spirit of Afrika, byla z vystoupení mladých afričanů cítit. Temperamentní tance, písně a různé scény inspirované africkou kulturou, vidělo v hornocerekevickém kulturáku na dvě stě návštěvníků. Foto: Václav Hubata Vacek

HORNÍ CERKEVÍ ZNĚLY RYTMY AFRICKÝCH BUBNŮ

Jednoduchá otázka na začátek. Odkud jste?

Ze Zimbabwe, jižní Afrika.

Ale Zimbabwe je velká země. Vy jste konkrétně odkud?

Jsem z druhého největšího města Zimbabwe a to je Bulawayu. Naši lidé jsou ale z různých míst, jako je Zulu, Natal, Marchomaland, Matabelleland a dalších jihoafrických států.

Takže se můžete pochlubit velkými kulturními tradicemi.

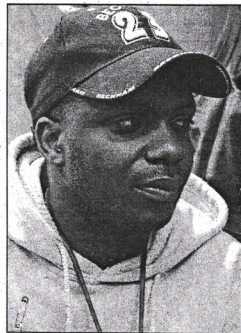
I když naše město není kulturním a správním centrem Zimbabwe, tak se v něm protínají různé vlivy, například kultur Míram a Makeba. Hodně čerpáme i z Matabelleland a Bulawayu.

Můžete mi říci stručnou historii Vaší hudební a taneční skupiny?

Na univerzitě jsem studoval hudbu, tanec a kulturu. Pak jsem nastoupil na školu a v rámci výuky umění jsem vytvořil první malou skupinu studentů. V současnosti jsem vedoucím hudební a taneční skupiny JYASA a také autorem a choreografem.

Kdy to bylo?

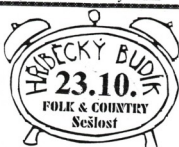
V roce 1998. A všichni členové skupiny jsou vlastně mémi studenty ze „skupiny angličtiny a uměleckého studia“. V současnosti jsme největší studijní skupina s tímhle zaměřením v Zimbabwe.

HŘÍBĚCKÝ BUDÍK

Zpravodaj folkové a country sešlosti Hříběcký budík

23.10. 2010

HŘÍBĚCKÝ BUDÍK 23. října 2010 v 19 hodin
v hospodě „U Šimků“ v Hříběci u Horní Cerekev
vystoupí

H R A D I Š Ť A N s uměleckým vedoucím Jiřím Pavlicou

ADVENTNÍ KONCERT 21. listopadu 2010 v 16 hod. – NEDĚLE
kostel Horní Cerekev
vystoupí
30ti členný komorní sbor
D O M I N O Tábor
sbormistr Jakub Smrčka

HŘÍBĚCKÝ BUDÍK 11. prosince 2010 v 19 hod.
v hospodě „U Šimků“ v Hříběci u Horní Cerekev
vystoupí

G I N E V R A Příbram
J E N T A K T A K
po koncertě country bál se skupinou JCS Salavice

Informace tel. 608 963 011 p. Koch, www.hribeckvubudik.cz

Poděkování všem, kteří nám po dobu 11ti let s Hříběckým budíkem pomáhali

Městský úřad Horní Cerekev, manželé Šimkovi, Detail CZ s.r.o. p. Houška, I.Kamenická stavební a obchodní firma s.r.o., Doležal Pelhřimov s.r.o., prodejna NAVEL pí Tkáčová, Ing. Vnislav Jelínek, HTP p. Tománek, TDS p. Bednář, AMADEUS p. Dvořák, Ráj spánku Jihlava manželé Gregorovi, SPARKASSE von 1842 AG Pelhřimov, hotel RUSTIKAL, SAPELI Polná, BAREKOL Čejkov.

Poděkování těm, kteří nám pomáhali při organizaci koncertů: manželé Zahradníkovi, manželé Lhotský, manželé Šimkovi Batelov, pí Bartákové, Ing. R. Mašek, P. Svoboda, M. Tomec, J. Žák, R. Roubíček, Z. Venkrbec, Jana a Jitka Koubkovi, M. Smrčková, M. Hurda, J. Paulová, D. Zabloudil, Zd. Paul.

Poděkování patří také mediálnímu partnerovi TV PRIMA regionální vysílání R1 Vysočina p. Ing. J. Svobodovi.

Poděkování také Milanovi Bartoškovi Jindřichův Hradec za vedení webových stránek.

Malé zamyšlení

Všechno krásné musí jednou skončit. Takový je život.

Snad by mi mohly pomoci kouzelné hodiny, které jdou zpět a odečítají čas. Přistihl jsem se poslední dobu několikrát, že bych si takové hodiny moc přál, ač by mi stačily takové, které by čas třeba jen zpomalily. Pokud bych si mohl vybrat a vrátit čas do minulosti a znovu jej prožít, pak by to byly roky, zvláště začátky v Hřiběcí, když jsem s Hřiběckým budíkem začínal. Krásná 11ti letá spolupráce s muzikanty a samozřejmě i s vámi příznivci Hřiběckého budíku.

Když se vrátím o několik let zpět tak před 12ti lety skončil můj velký koníček, na který rád vzpomínám. Věnoval jsem mu větší část svého života. Ze zdravotních důvodů jsem musel skončit. V té době jsem začal být zdravotně i psychicky špatný. Sháněl jsem nějaký lék. Našel jsem ho zde v Hřiběcí v podobě Hřiběckého budíku. Dnes se ocitám v podobné situaci. Věřím ale, že opět najdu nějaký lék, třeba úplně jiný a nebo budu muset zůstat starý nevrlý dědek. Což bych určitě nechtěl.

Na Hřiběcký budík, zvláště na jeho začátky, budu hodně vzpomínat. Byl to hezký kousek mého života. Ono, vážení čtenáři, věřte není jednoduché dělat kulturu na úrovni toho nejlepšího co může folková špička nabídnout. Daleko jednodušší je dělat muziku, jak já říkám, s druhou ligou.

Jaký seženu opět lék nevím, ale co vím, že ho sehnat musím. Protože, zvláště ve stáří, musí mít každý nějakého koníčka, nějaký zájem.

Jsem také rád, že jsem mohl vydat vám i sobě samotnému CD s názvem 10 let Hřiběckého budíku. Není člověka na tomto světě, který by nechtěl po sobě zanechat nějakou stopu. Dal jsem dohromady 18 písní, kde každá z nich je příběh toho co bych vám nedokázal říct.

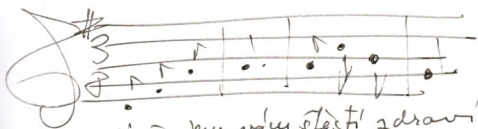
Třeba i vy budete potřebovat zítra, za měsíc či za pár let pro radost, smutek nebo pohlazení některou z písní si poslechnout.

Závěrem mého povídání vám všem chci poděkovat za přízeň, kterou jste mi projevovali.

Věřte neodcházím s radostí, ale odcházím s hezkou vzpomínkou na Hřiběcké budíky.

Karel Koch

v dělení a milí v Hübleri,
 bylo nám s vámi krásně,
 díky vám. a ještě větší
 poděkování patří kamarádovi
 Karlu Kochovi, dělal duši
 našich setkání.

vinným vám stěží zdraví
 a ještě mnohem víc ...

Jiří Pavlík

Ocenění
 Alia Holubová

~~XXXXXXXXXX~~
 J. Holub

~~XXXXXXXXXX~~

~~XXXXXXXXXX~~

~~XXXXXXXXXX~~
 M. Holub

"Slunce": Taková bylo moje folka a country se střeženo - vlnnost, vzájemnost a in-
dukt.

Skončit prostě nemůžeme, říká pořadatel „Budíků“ Karel Koch

ORGANIZÁTOR HŘÍBĚCKÝCH BUDÍKŮ Karel Koch (uprostřed), hejtman J. Běhounek a houslista a frontman Hradištanu J. Pavlica při posledním koncertu celého cyklu.

Foto: archiv Jitky Dvořákové

HŘÍBĚCÍ (jv) – Publikum z celého regionu zajíždělo po jedenáct let na koncerty folkové akce Hříběcký budík. Koncertem Hradištanu tahle tradice minulou sobotu skončila.

Organizátor a milovník folkové hudby Karel Koch se rozhodl ukončit cyklus Hříběcký budík, pořádaný jedenáct sezon v restauraci U Šimků v Hříběcí u Horní Cerekve. Důvody jsou podle něho zejména ekonomické, ale i pořadatelské. Velký zájem publika sice oddálil ohla-

Cyklus Hříběcký budík završily ovace pro pořadatele Karla Kocha

šovaný konec cyklu o jeden rok, nedělní koncert Hradištanu s Jířím Pavlicou byl ale oficiálním závěrem celého cyklu.

V sále v Hříběcí se na poslední koncert sešla v mimořádné atmosféře obrovská návštěva. „Lidé v sále stáli i tam, odkud ani nemohli vidět na pódium...“ oceňuje pořadatel Koch. Prá-

vě jemu patřil dlouhý potlesk diváků vestoje poté, kdy Pavlica zazpíval na samý závěr „...vínšujem vám“.

K letitému přínosu Budíků a pořadatelství Karla Kocha pro kulturu regionu se na posledním koncertu velmi pochvalně vyjádřili také hejtman kraje Jiří Běhounek a starosta Horní Cerekve Jaroslav Andrej. „Bylo to velmi silné a emocionální. Stál jsem tam snad půl hodiny a desítky lidí mi chodily děkovat, ohlíží se za finále Budíků Karel

Koch, „uvědomil jsem si, že skončit prostě nemůžeme.“

Karel Koch tak podle svých slov bude hledat nové možnosti např. na Jihlavsku, kde by mohl cyklus koncertů navázat. „Budu se už ale jmenovat Hříběcký, ale nejspíše Folkný budík“, dodává pořadatel.

V Jihlavě zatím pokračuje tradiční folkový cyklus – zpívání se Sampajem. Jeho koncert budou v Divadle Na Kopečkách 11. Karel Plíhal a 16. 12. Josef Fousek.

Proč nemohu s Budíkem skončit

Důvodem jsou některé ohlasy diváků o které se musím podělit.

Jestliže Hříběcký Budík po jedenácti letech končí, pak lepší tečku, než sobotní koncert Hradišťanu, si nedovedu představit. Všechno, co bych chtěl říci, už zaznělo na samotném koncertu, ať už ústy Jiřího Pavlici, nebo Klárky Šimkové, v textech písní, které tu zazněly. Přál bych si upřímně, aby Budík pokračoval tak, jak předchozích jedenáct let, ale jestliže má skončit, tak lepší závěr si neumím představit. A také pevně doufám, že Hříběcký Budík bude pokračovat jinde a stejně krásně. Protože věci, které dokáží pohladit po duši a dodát optimismus a energii do života je strašně málo. Tak málo, jako je málo lidí, kteří to pro druhé dokáží zprostředkovat.

Jarda Bumbálek

*Milý Kájo,
i když už tady nikdy (asi) nebudeš stát. věř, že moc lidí na tě bude v dobrém vzpomínat.
Zatím cos ty pracně sháněl židličky, my poznali krásné lidi a hezké písničky.
Ať úsměv zůstane na tvé tváři a láska z očí tvých ať září.
Ať neopouští tě humor tvůj, zkrátka zůstaň svůj.
Díky za krásné večery a vzpomínky, dál život ve zdraví uživej,
k tomu přejí všechno nej*

Majka, Maruška a Vašek

*Dobrý den,
z nádherného koncertu kapely Hradišťan v Hříběci dne 23.10.2010 dokážu čerpat ještě dlouho po jejím vystoupení, které bylo strhující a neopakovatelné v jiném prostředí než právě při Hříběckém budíku. Vánoční koncert Hradišťanu v pražském Rudolfinu s Mladou filharmonií byl pro mě krásným zážitkem, ale atmosféra v hříběckém sále se nedá opakovat jinde než při Hříběckém budíku. Tuto nepopsatelnou atmosféru dokáží vytvořit manželé Marie a Karel Kochovi, kteří připravují jednotlivé koncerty především srdcem. S tím souvisí to, že i návštěvníci jsou naladěni na stejnou notu a tato symbióza se pak přenesla do sálu. Těším se nejenom na účinkující, ale i na manžele Kochovi, že jim ukradnu trochu volného času, kterého mnoho nemají, a popovídáme si. Moc si jich vážím. Velké poděkování patří i manželce Marii. Vždyť, pánové, ruku na srdce! Za každým úspěšným mužem stojí tak trochu jeho manželka, proč by to mělo být u Kochů jinak? Těším se ještě na další krásná setkání s nimi a řadu koncertů. Přeji oběma hlavně zdraví, neutuchající elán a nadále laskavé srdce. Kamínek z moře, kterým nás všechny na každém koncertě obdarovali, nosím dodnes v kabelce a vždy, když ho vezmu do ruky, hřeje mě pak ještě dlouho.*

Jana Bumbálková, Praha 4 – Krč

HŘÍBĚCKÝ BUDÍK... po letech nádherných prožitků končí a já se zamýšlím, co vlastně pro mě znamenal...co mi za ten čas přinesl...co ve mně z těch krásných setkání zůstalo....

Když jsem poprvé vešla do malého sálku přeplněného lidmi, s očekáváním jsem si prohlížela hloučky zdravících se lidí...setkání dobrých přátel, kteří se možná potkávají v běžném životě, anebo třeba jen tady několikrát do roka... a uvnitř jsem cítila, že všichni ti lidé – ať už se znají nebo ne – nějakým způsobem k sobě patří, něco je neviditelným poutem spojuje....

Po prvním prožitém večeru jsem už měla jasno, co to **NĚCO** je... souznění, které bylo znát v každé společně zazpívané písni, v každém bouřlivém potlesku i v následném posezení v hospůdce, kdy se nechtělo jít ještě spát... soudržnost společenství lidí, kteří umí vnímat krásu nabízenou z pódia i vtisknutou do společných prožitků....

Od té doby jsem na Budíky jezdila pravidelně se svými přáteli, s těšením dlouho před každým očekávaným večerem, s radostí ze setkání s lidmi, ke kterým jsem najednou také patřila...s papsky slunce v srdci, které jsem si odtud odvážela...

...a když mi pak v jeden čas bylo nejhůře a prožívala jsem nejtěžší období svého života, nechtěla jsem nikam chodit, protože mě celou pohltila bolest a hledání našeho ztraceného syna... přesto, nebo možná právě proto jsem se přáteli nechala přemluvit na obvyklé předvánoční setkání na Budíku...zpíval tam můj oblíbený Pavel Žalman se svou báječnou skupinou... a já ten večer měla pocit, že zpívá jen pro mou naději... nechala jsem se unášet hladivými tóny a tolik začala znovu věřit, že vše se v dobré obrátí... neobrátilo... ale pocit sounáležitosti a soucítění ve mně zůstal i nadále, velmi dobře si na ty chvíle vzpomínám a vím, že nikdy nezapomenu... co by člověk v životě občas dal jen za kousek naděje – třeba vyzpívané v písničkách nebo vyčtené v pohledech...

Ríká se, že každý den něco krásného končí a něco začíná... i náš Budík bude jen vzpomínkami, ale tak krásnými, že nás i dál budou hřát...

Marně hledám slova, kterými bych poděkovala Kájovi a Maruše Kochovým i všem jejich spolupřátelům... a vím, že si díky nás všech opravdu velmi zaslouží a jsme jim vděční za vše, co nám umožnili prožít a co v nás zůstalo...

... a tak jen říkám prostě, ale ze srdce vyslovené **DĚKUJI** za sebe i mé přátele Veseláky...

Maruška Bušková a spol.

Ujistěno se 3 kromě
Hübického budíku

Za 11 let Hübického budíku

navštívilo ho více než	12.000 diváků
vystoupilo	160 skupin
uskutečnilo se	68 koncertů
vystupovalo se kolem	700 účinkujících
hrálo se	210 hod. muziky
a to by se hrálo 24 hodin denně	
nepřetržitě 9 dní	

VÁNOCE S BUDÍKEM

Adventní koncert Folkového budíku

Kostel Horní Cerekev 28. 11. (neděle) v 16 hodin
pěvecký sbor **DOMINO** Tábor, sbormistr Jakub Smrčka

*U vánočního stromu města Horní Cerekev se tradičně osvítlí
betlém a před samotným koncertem se mohou účastníci
koncertu zdarma zahřát svařeným vínem.*

Vánoční koncert Folkového budíku

GINEVRA Příbram – písně a balady nejen o historii
Vlasenice u Kamenice n. L. 11. 12. (sobota) v 19 hodin

*Hledali jsme prostor, kde se tento koncert uskuteční. V Horní Cerekvi je kulturní dům
v tomto termínu obsazen, proto jsme uvítali nabídku Obecního úřadu Vlasenice u Kamenice n. L.,
kde nově zrekonstruovaný kulturní dům nám poskytl azyl.*

Zvu Vás všechny na tyto koncerty.

Přeji Vám šťastné a veselé Vánoce, hezký nový rok a ať se zase někdy a někde živi, zdraví a v dobré
náladě setkáme.

Přeji Vám všechno dobré.

Karel Koch

Hřiběcký budík po 11 letech končí

Tradice Hřiběckých budíků končí z důvodů zdravotních a pořadatelských.

Věřte, neodcházím s radostí. Hřiběcký budík mi vždy činil potěšení, že mohu rozdávat radost příznivcům této muziky. Není člověka na tomto světě, který by po sobě nechtěl zanechat nějakou stopu. Jsem rád, že tomu mohlo být právě v Hřiběci. Za to, ale patří poděkování městu Horní Cerekev, které položilo základní kámen pro vznik Hřiběckého budíku.

Ono všechno krásné musí jednou skončit. Takový je život. Jednou tomu pomůžou lidé, jindy věk či zdraví. Ale láska k muzice zůstává. To jsem si uvědomil při koncertu Hradišťanu. Kdy do posledního místečka zaplnili diváci sál a v samém závěru aplaudovali vestoje. Při koncertu Jura Pavlica o Hřiběckém budíku řekl, že je pokaždé neuchopitelným způsobem jiný, krásný a jedinečný.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří mi upřímně s Budíkem pomáhali. Radost mi také udělalo několik mailů a přání od diváků. Alespoň s dvěma se s vámi podělím.

Milý Kájo,

i když už tady nikdy (asi) nebudeš stát, věř, že moc lidí na tě bude v dobrém vzpomínat. Zatím cos ty pracně sháněl židličky, my poznali krásné lidi a hezké písničky. Ať úsměv zůstane na tvé tváři a láska z očí tvých ať září. Ať neopouští tě humor tvůj, zkrátka zůstaň svůj. Díky za krásné večery a vzpomínky, dál život ve zdraví užívej, k tomu přeji všechno nej
Majka, Maruška a Vašek

Dobrý den,

z nádherného koncertu kapely Hradišťan v Hřiběci dne 23. 10. 2010 dokážu čerpat ještě dlouho po jejím vystoupení, které bylo strhující a neopakovatelné

v jiném prostředí než právě při Hřiběckém budíku. Vánoční koncert Hradišťanu v pražském Rudolfinu s Malou filharmonií byl pro mě krásným zážitkem, ale atmosféra v hřiběckém sále se nedá opakovat jinde než při Hřiběckém budíku. Tuto nepopsatelnou atmosféru dokáží vytvořit manželé Marie a Karel Kochovi, kteří připravují jednotlivé koncerty především srdcem. S tím souvisí i to, že i návštěvníci jsou naladěni na stejnou notu a tato symbióza se pak přenesla do sálu.

Těším se nejenom na účinkující, ale i na manžele Kochovi, že jim ukradnu trochu volného času, kterého mnoho nemají, a popovídáme si. Moc si jich vážím. Velké poděkování patří i manželce Marii. Vždyť, pánové, ruku na srdce! Za každým úspěšným mužem stojí tak trochu jeho manželka, proč by to mělo být u Kochů jinak?

Těším se ještě na další krásná setkání s nimi a řadu koncertů. Přeji oběma hlavně zdraví, neutuchající elán a nadále laskavé srdce. Kamínek z moře, kterým nás všechny na jednom koncertě obdarovali, nosím dodnes v kabelce a vždy, když ho vezmu do ruky, hřeje mě pak ještě dlouho.

Jana Bumbálková, Praha 4-Krč

Značka Budík zůstává a ponese v budoucnu název Folkový budík.

Karel Koch

Ohlédnutí za posledním koncertem Budíčov

Vlášimice – Hříběcký budík šel týden po jedenácti letech naposledy zazvonil ve Vlášimicích u Kamenice nad Lipou. Místní kulturní dům praskal ve vech. Tečku za folkovým a country estivalem udělaly dvě kapely

Jen tak tak a příbramská formace Geneva. Na koncertě vládla vánoční atmosféra. Nechybělo vánoční cukroví, bedlem a jen tak tak dokonce přidali k dobru pásmo vánočních koled.
Foto: Deník/Neša Kyselová

NĚMEC

Pavel NĚMEC - INTERIERY
 Velký Rybník č.37, PSČ 303 01 Pehelčínov
 tel., fax, zážnam 549 381 023, mob. – 002 303 212,
 www.nemecinterieri.cz, e-mail: nemecpavel@quick.cz

- návrhy a dokumentace zakázkového nábytku ve 2D, 3D
- výroba a zajištění výroby atypických a zakázkových nábytkových a truhlářských prvků (stavební prvky, bytové interiéry, komerční interiéry, venkovní menší stavby)

Zvláštní služby pro zaneprázděné či nezkušené zákazníky !!!
 Vybrané služby zdarma !!!
Postaráme se za vás ...

Děkujeme všem svým klientům a obchodním partnerům a přejeme krásné prožití vánočních svátků a do nového roku spoustu zdraví, štěstí a spokojenosti.

stampi
computers

Internet
 Webové aplikace
 Komerční systémy

www.stampi.cz
 nonstop linka
 776 11 55 99

THE WORLD TOUR

with members of the
ORIGINAL ABBA BAND

accompanied by
THE NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA
 conducted by MATTHEW FREEMAN

Starring Sweden's
WATERLOO

ROZDAVAT LIDEM RADOST JE DAR,
KTERÝ NEMA ' KAŽDÝ.

TOBĚ SE TO MILY KAŽDÝ DAR
JÍŽ MNOHO LET, I PRO NÁS
JE RADOST SI U TEBE SAHRÁT.
KDYKOLIV A KDEKOLIV USLYŠÍME SLOVO
V MARU!¹⁴ VSPOMENE ME SI NA VÁS!

AŽ SE VÁM DARÍ I NADÁVĚ

Michal
Michal *inerva*

Michal

Jouzaal
Michal

Michal
Michal

Jouzaal
Michal

Libor Taus

POSLEDNÍ KONCERT

Fotogalerii najdete na adrese:
pelhrimovsky.denik.cz/budik

NA ROZLOUČENOU. Hřiběcký budík dotikal. Se svými příznivci se rozloučil v sobotu večer koncertem dvou budíkovských stálic, kapely Jen tak tak a příbramské party, která si říká Ginevra (na snímku). Poslední setkání milovníků folku a country se nekonalo na domácí půdě Hřiběckého budíku, kterým byla po jedenáct let hospoda U Šimků. Jako zázení pro rozlučkový koncert pořadatelé zvolili kulturní dům ve Vlášenicích u Kamenice nad Lipou. Na posledním Budíku panovala vánoční nálada. Nechyběl betlém ani voňavé cukroví. Jen tak tak dokonce přidaly k dobru pásmo vánočních koled. Foto: Deník/Nela Kyselová

deník

pondělí 13. prosince 2010

ADVENTNÍ KONCERT

pěvecký sbor

DOMINO

Tábor, sbormistr Jakub Smrčka

kostel Zvěstování Páně

HORNÍ CEREKEV

28.11. NEDĚLE 16 h.

Úvodní stránka

Koncerty

Archiv koncertů

Světové prázdniny

Složení

Diskografie

Folková růže

Galerie

kontakt: vaka@gem.cz

602 326 855

Koncerty

První polovina roku 2011 je zároveň poslední 17.01.2011

Zoškrbné neologické nadpis tohoto článku má velmi logické a zásadní význam pro kapelu. Pro všechny, kteří jste si už za ty dva uplynulá roky zvykli na současně povídá přátelům skupině Jen tak tak, bude tento pátek poslední možností je v této podobě uslyšet.

V kaple totiž dochází k zásadní změně. Od července 2011 budou pod zavedeným jménem pokračovat pouze Nela a Pavel. O příčinách se rozepisovat nebudu. Oznamujeme to takto dopředu, aby se dalo případně navázat na dosavadních 22 let činnosti.

Připravili jsme pro Vás dva koncerty na rozloučenou s Klárou a Miroslavem. První proběhne v neděli 19. června v Jindřichovské zámku (hostulí Kantorka a druhý v pátek 8. července v Dáňkách (sestlu s Mo Jabelkou).

- **12.02.2011**
Dvorce u Jihlavy - so
- **28.02.2011**
Jindřichov Hradec -
Zpívání na schodech -
po 19 30
- **02.03.2011**
Prachovice - zimní
zahradu městského
úřadu - st 18 00

Expres Pacov-Vlášence 11. prosince 2010

Včera jsme ještě cestu z Velešína do Jindřichova Hradce absolvovali po relativně čisté silnici. Do rána však napadlo nejméně 15 centimetrů sněhu. Nic moc, když si pomyslíme, že nás čeká přejezd do Pacova a hned odtud do Vlášence u Kamenice nad Lipou. Tedy samá Vysočina. A po okresních silnicích.

Brzy dopoledne vyjždím z Hradce, abych v Deštné přibral do auta Nelu. Ta se stále ještě potácí s nějakou virozou, která jí sedí i na hlasívkách. Kousek za Deštnou se silnice úplně ztrácí. Silničáři asi zapoměli, že tudy nějaká vede, a tak si razíme cestu závějeji. Připadám si jako při prvosjezdu na lyžích či snowboardu, když tisknu do čistého sněhu první stopu. Na úvahy ale není čas, je třeba dojet brzy, bezpečně a nikde nezapadnout. Je to divné, ale i dnes si jasně pamatuji, že ani tentokrát jsem hudbu neproklínal. Však ona mi zas poctivě vrátí, co jsem do ní vložil. A tak vkládám rád.

Dorazili jsme s Nelou do Pacova jako první. Za chvíli po nás i Olin s Járinem, kteří měli po cestě značné problémy s plně naloženým autem. Pomohl jsem jim vyložit a nanosit věci, abych se ve studeném kostele aspoň trochu zahřál. Nachlazená Nela se zatím usadila u tepelného zdroje a čekala na vývoj věci příštích. Mezitím se objevil Milda s Klárkou a Třeboňští pištcí. Hurá, jsme kompletní.

A pak už šlo všechno ráz na ráz, dá se říci až s rutinní jednotvárností. Oběd, zvuková zkouška, vystoupení Pištců (tentokrát v dospělé variantě složení), naše část vystoupení. Stále transponujeme dolů, protože ani Nela nemůže ještě čistě zazpívat vysoké sopránové tóny. Selhává jí hlas. Klárka je na tom jenom nepatrně lépe. Kostel je řádně vymrzlý, mně se s promrzlými prsty a v silné bundě hraje na kytaru opravdu mizerně. Přestože prostor je plný evidentně spokojených diváků, jsme tentokrát rádi, že máme vystoupení za sebou.

Takže kolotoč se může roztočit znovu: sbalit věci, naložit do auta, proškrabat si výhled předním sklem a vyrazit napříč Vysočinou do Vlášence. Cesty už jsou prosolené nebo prohmuté, jízda už nastěží není tak dramatická jako dopoledne. Co je ale hlavní, v sále nového kamenického kulturního domu je příjemné TEPLO, čaj (i s přísadami:-), teplá večere, a dokonce i něco k zakousnutí.

Ocitli jsme se totiž na akci s tradičně perfektním zabezpečením. POSLEDNÍ HRĚBĚCKÝ BUDÍK. Rázem si uvědomujeme sled událostí, který na našich stránkách nelze interpretovat, ale který Karla Kocha donutil, aby toto rozloučení přesunul z hospody u Šimků v Hřiběcím právě do Vlášence. Je mi Karla líto. Loučí se tady se svojí velikou láskou, jakýmsi svým dítětem, kusem svého života. Moc dobře mu rozumím, sdílím s ním jeho dojetí i smutek a považuji za velké vyznamenání, že u toho smím být. Karel udělal hodně práce pro folkovou muziku i konkrétně pro naši kapelu. Přejí mu (a vlastně i nám všem) aby se z tohoto „rozchodu“ co nejdřív vzpamatoval, aby se mu vrátilo nadšení, aby ho zas brzy začaly provokovat jeho typické „bláznivé nápady“. Karle, „Vždyť přece blázní umírají nadvádkrát...“! Těmito a podobnými úvahami jsem si krátil čas, než z Pacova přijeli Olin s Járinkem a připravili na pódiu akusticky nevyhovujícího sálu zvuk pro nás a pro Ginevru. Katastrofální akustika nového sálu byla vlastně ústředním tématem tohoto sobotního večera. Je sice pravdou, že je to významná vada na kráse, ale vzhledem k tomu, jak mnoho peněz museli Vlášenci vydat, aby se mohli radovat z nového kulturního stánku, mi řeci o „sále k ničemu“ připadaly vůči vlášencickým až trochu neuctivé. Ostatně Olin jim snad učinil definitivní konec tím, že prostě ten prostor ozvučil naprosto bezchybně!

My jsme dnes neměli tolik hracího času, kolik míváme normálně. Byli jsme vlastně pozváni proto, že jsme jej kdysi otevírali. Zahřáli jsme tedy několik vánočních písniček a lidovek. Pak jsme uvolnili prostor hlavní hvězdě večera, příbramské Ginevře. Její část vystoupení jsem sledoval pozorně, a tak mi neuniklo, že nové personální složení jí sluší stejně jako to tradiční. Hudba je složitější, ale technicky velice dobře zvládnutá. Sympatická je mi jejich odvaha zkoušet nové aranže a vyhnout se tak obvyklým schémátům, která u podobných historizujících hudebních těles často vidáme.

Byla to pro mne příjemná hodinka, náročný, ale romanticky akční den s muzikou. Domů jsme zasněženou krajinou dorazili kolem půlnoci a zase jednou „spali a spali až do rána! :-))

Koch: Splnil jsem si všechny budíkové sny

Folkovému festivalu v Hřibčici na Pelhřimovsku po jedenácti letech odzvonilo. Dnes se s příznivci rozloučí posledním koncertem

NELA KYSELOVÁ

Hřibčici – Proslulý folkový festival Hřibčický budík se loučí. Po jedenácti letech dnes zazvoni naposledy. Ne však v hřibčické hospodě U Šimků, jako tomu bylo doposud. Poslední koncert se uskuteční ve Vlášenci u Kamenice nad Lipou.

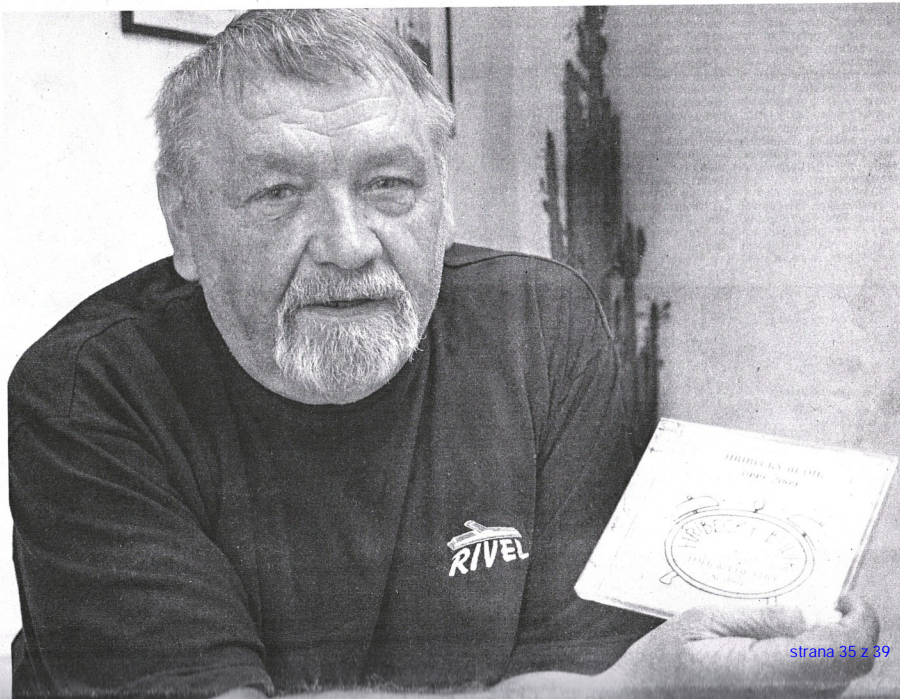
„V Hřibčici jsem si všechno musel zařizovat sám a přiznávám, že už mi na to přestávají stačit síly,“ vysvětluje pořadatel Hřibčického budíku Karel Koch.

„Už si radši zaplatím pronájem sálu v kulturním domě, kde budu mít všechno zařízené a přijdu k hotovému,“ dodává Koch. Přiznává ale, že se mu po Budíku bude stýskat. „Byly to krásné roky, jak se ale říká, v nejlepším se má přestat. A platí to i pro Budík.“ říká Koch.

Na začátek vám položím základní otázku: Proč Hřibčický budík po jedenácti letech končí?

Důvod je prostý, už jsem starší pán a pomalu mi docházejí síly. (smích) Ne, teď vážně. Všechno jsem si musel zařizovat sám. Od shánění interpretů po stavění židliček v sále a už na to přestávám stačit. Navíc všechno krásné musí jednou skončit.

Pořadatelským důchodcem být nechci. Muziku strašně miluju a nedokážu se od ní úplně odtrhnout. A navíc pořádat koncerty mě baví. Když přijede třeba Hradištan, sál je nabitý

V Hříběci jsem si všechno musel zařízovat sám a přiznávám, že už mi na to přestávají stačit síly," vysvětluje pořadatel Hříběckého budíku Karel Koch.

„Už si radši zaplatím pronájem sálu v kulturním domě, kde budu mít všechno zařízené a přijdu k hotovému,“ dodává Koch. Přiznává ale, že se mu po Budíku bude stýskat. „Byly to krásné roky, jak se ale říká, v nejlepším se má přestat. A platí to i pro Budík,“ říká Koch.

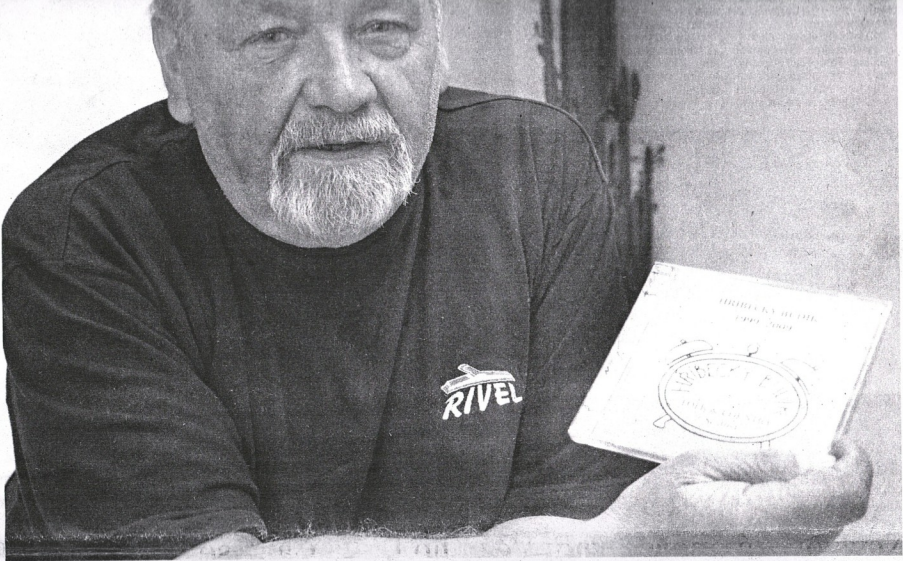
Na začátek vám položíme základní otázku: Proč Hříběcký budík po jedenácti letech končí?

Důvod je prostý, už jsem starší pán a pomalu mi docházejí síly. (smích) Ne, teď vážně. Všechno jsem si musel zařízovat sám. Od shánění interpretů po stavění židliček v sále a už na to přestávám stačit. Navíc všechno krásné musí jednou skončit.

Přadatelským důchodcem být nechci. Muziku strašně miluju a nedokážu se od ní úplně odstříhnout. A navíc pořádát koncerty mě baví. Když přijede třeba Hradištan, sál je nabitý diváky, vytvoří se krásná atmosféra a lidi jsou spokojení, to je tak nádherný pocit, o který nechci přijít.

Bude se vám stýskat?

No ani nevíte jak. Ale jak se říká, v nejlepším se má vždycky přestat. A platí to i pro Hříběcký budík. Z těžkých začátků se nám ho podařilo vypiplnat na vyhledávaný hudební festival, na který jezdili lidé ze širokého okolí, což si myslím, že rozhodně

PAMÁTKA. Zpěváky i kapely, kteří za jedenáct festivalových let stáli na jevišti hříběcké hospody, si příznivci folkové a country muziky mohou připomínat na desce, kterou dal Karel Koch dohromady vloni, k desátým narozeninám Hříběckého budíku. Foto: Deník/Nela Kyselová

zpěváka nebo kapelu, která by na Budíku nekoncertovala. Je úžasné, že se něco takového podařilo.

Dá se tedy říct, že máte splněné všechny budíkové sny?

Více méně ano, až na jeden. Strašně rád bych chtěl udělat koncert Jarka Nohavici. Po tom toužím už šestnáct let. Když mi bylo padesát, seděli jsme s Jarkem Nohavicou v hospodě a on mi ke kulatým narozeninám

Takže pořadatelství důchod se odkládá?

Asi jo. (smích) **Můžete prozradit, co místo důchodu chystáte?**

Příští rok město Horní Cerekev slaví šest set padesát let od první písemné zmínky, tak bych tam chtěl udělat několik koncertů. Víte, já to těm Cerekvákům dlužím, protože bez podpory města, které Budík financovalo, by se žádný koncert neuskutečnil.

tu let, tak vás to postupem času vyčerpá, a rád si dopřejete komfort pronajatého sálu se všim všudy.

A na co se tamní posluchači mohou těšit?

Chystám sérii koncertů. Měly by se na nich objevit folkové hvězdy, které vystupovaly na Budíku.

Po Budíku se mi bude stýskat. Ale jak se říká,

Vraťte se ještě zpátky k Hříběckému budíku. Strávil jste s ním tolik let. Jaké to byly roky?

Neuvěřitelně krásné. Kromě té lidské radosti, kterou vyvoláte vydařeným koncertem, je skvělé i to, že všechny obdivované muzikanty poznáte osobně.

Dá se říct, že se z nějakého osobního poznání vyvinulo i dlouholeté přátelství?

Samozřejmě. Často se potkáváme třeba s Jardou Matě-

nechápal, co se děje. A víte, co mi ti moji kamarádi muzikanti provedli?

Ne, povídejte.

Z Nového Rychnova, což je od mojí louky tři kilometry, navěsili cedule s nápisem „levné občerstvení“ s výčetem všeho, co nabízím. Ty poutače s šipkami vedly z Rychnova až na moji louku, kde se stromy stáhnou, aby se všichni ty dobroty. Museli být hodně zklamáni, když zjistili, že u

čít. Navíc všechno krásné musí jednou skončit.

Pořadatelským důchodem být nechci. Muziku strašně miluju a nedokážu se od ní úplně odstříhnout. A navíc pořádát koncerty mě baví. Když přijede třeba Hradištan, sál je nabitý diváky, vytvoří se krásná atmosféra a lidi jsou spokojeni, to je tak nádherný pocit, o který nechci přijít.

Bude se vám stýskat?

No ani nevíte jak. Ale jak se říká, v nejlepším se má vždycky přestat. A platí to i pro Hříběcký budík. Z těžkých začátků se nám ho podařilo vypílat na vyhledávaný hudební festival, na který jezdili lidé ze širokého okolí, což si myslím, že rozhodně není málo.

Budík se uzavře právě dnes koncertem příbramské kapely Ginevra. Místo do Hříběcí ale posluchači zamíří do Vlášence u Kamenice nad Lipou. Proč?

Původně jsem chtěl Hříběcí budík uzavřít v Kulturním domě v Horní Cerekvi, ale ten je na dnešek už obsazený, tak jsem hledal jiné prostory, protože ve Vlášenci mají krásně opravený kulturák, nebylo co řešit. Vlášence bude pro Budík důstojným koncertem.

Na Budíku se za jedenáct let vystřídaly všechny hvězdy české folkové a country scény – Hradištan, Věra Martinová nebo Hana a Petr Ulrychovi.

Ano, to je pravda. Neznám

PAMÁTKA. Zpěváky i kapely, kteří za jedenáct festivalových let stáli na jevišti hříběcké hospody, si příznivci folkové a country muziky mohou připomínat na desce, kterou dal Karel Koch dohromady vloni, k desátým narozeninám Hříběckého budíku. Foto: Deník/Nela Kyselová

zpěváka nebo kapelu, která by na Budíku nekoncertovala. Je úžasné, že se něco takového podařilo.

Dá se tedy říct, že máte splněné všechny budíkové sny?

Více méně ano, až na jeden. Strašně rád bych chtěl udělat koncert Jarka Nohavici. Po tom toužím už šestnáct let. Když mi bylo padesát, seděl jsem s Jarkem Nohavicou v hospodě a on mi ke kulatým narozeninám složil básničku. Ta zní: Milý pane Kochu, lásky víc než trochu, to já přeji vám k padesátinám. Od té doby bych si tenhle svůj pořadatelský sen rád splnil. Zatím se mi to nepodařilo.

Tak třeba se vám sen vyplní teď, když se chystáte do onoho pomyslného pořadatelského důchodu.

Třeba jo. Ale víte, já až tak úplně tím „pořadatelským“ důchodem být nechci. Muziku strašně miluju a nedokážu se od ní úplně odstříhnout. A navíc pořádát koncerty mě baví. Když přijede třeba Hradištan, sál je nabitý diváky, vytvoří se krásná atmosféra a lidi jsou spokojeni, to je tak nádherný pocit, o který nechci přijít.

Takže pořadatelský důchod se odkládá?

Asi jo. (smích)

Můžete prozradit, co místo důchodu chystáte?

Příští rok město Horní Cerekve slaví šest set padesát let od první písemné zmínky, tak bych tam chtěl udělat několik koncertů. Víte, já to těm Cerekvákům dlužím, protože bez podpory města, které Budík financovalo, by se žádný koncert neuskutečnil. **Ono se nám peníze na koncerty není nic lehkého, zvláště když nevíte, jestli na ně lidi přijdou.**

To jste vystihla naprosto přesně. V téhle větě pořád žiju. Přijdou, nebo neprijdou? To jsou věčné pochybnosti. Zvláště v případě Budíku, kdy byla omezená kapacita sálu. O to víc jsme museli sehnat peněz od sponzorů.

Zato v Horní Cerekvi budete mít k dispozici velkou sál tamního kulturního domu.

Ano, a nebudu si muset nic po technické stránce zařizovat. Zaplatím si pronájem sálu a všechno potřebné budu mít připravené. To bude ráj. Kdo někdy něco pořádal, určitě ví, o čem mluvím. Není to lehké, a když to děláte spous-

tu let, tak vás to postupem času vyčerpá, a rád si dopřejete komfort pronajatého sálu se vším všudy. **A na co se tamní posluchači mohou těšit?**

Chystám sérii koncertů. Měly by se na nich objevit folkové hvězdy, které vystupovaly na Budíku.

Po Budíku se mi bude stýskat. Ale jak se říká, v nejlepším se má vždycky přestat. A platí to i pro Hříběcký budík. Z těžkých začátků se nám ho podařilo vypílat na vyhledávaný hudební festival, na který jezdili lidé ze širokého okolí, což si myslím, že rozhodně není málo.

Jaké třeba?

Jednám s Hanou a Petrem Ulrychovými. Přijet by měl také Zalman. A víc neprozradím, nechte se překvapit.

Vraťme se ještě zpátky k Hříběckému budíku. Strávil jste s ním tolik let. Jaké to byly roky?

Neuvěřitelně krásné. Kromě té lidské radosti, kterou vyvoláte vydařeným koncertem, je skvělé i to, že všechny obdivované muzikanty poznáte osobně. **Dá se říct, že se z nějakého osobního poznání vyvinulo i dlouholeté přátelství?**

Samozřejmě. Často se potkáváme třeba s Jardou Matějku, který hrál se Zalmanem nebo s Vojtou „Kydákem“ Tomáškem, kapelou Jen tak tak nebo Druhou mizou. To jsou taková milá přátelství, kterých si moc vážím. A rozhodně nejsou jediná. Když bych je měl všechny vyjmenovat, vznikl by hodně dlouhý seznam. A kdybych měl psát, co všechno jsem spolu prožili... Povím vám, jakou srandu si to mě udělati jedni moji kamarádi muzikanti. U Krmešničku mám louku a tam si vždycky v létě jezdím odpočinout. No a jednou mi k té louce začala jezdit auta. Lídi, co z nich vystupovali, se ode mě dožadovali pilsenského piva, vepřového kolínka nebo klobásky. Vůbec jsem

nechápal, co se děje. A víte, co mi ti moji kamarádi muzikanti provedli?

Ne, povídejte.

Z Nového Rychnova, což je od mojí louky tři kilometry, navěřili cedule s nápisem „levné občerstvení“ s výtčtem všeho, co nabízím. Ty poustače s šipkami vedly z Rychnova až na moji louku, kde se srovali zájemci o všechny ty dobroty. Museli být hodně zklamaní, když zjistili, že u mě není nic k mámi. (smích) No a kdybych měl vyprávět další srandy, co jsem s kamarády zažil, vydalo by to na knihu.

Neuvažujete o tom, že byste dal nějakou knížku svých zážitků dohromady?

A víte, že to není vůbec špatný nápad? Otázkou je, jestli by to někdo četl. (smích) Třeba na to dojde, až opravdu půjdu do toho pořadatelského důchodu. **O důchodu už jsme mluvili, a zatím to nevyplácá, že by pro vás byl aktuálním tématem.**

Jak už jsem říkal, muziku strašně miluju a je těžké se s ní loučit. Ale po sérii koncertů k hornocerekvickému výročí už to asi opravdu zabalím.

strana 37 z 39

atmosféra a lidé jsou spokojeni, to je tak nádherný pocit, o který nechci přijít.

Bude se vám stýskat?

No ani nevíte jak. Ale jak se říká, v nejlepším se má vždycky přestat. A platí to i pro Hřiběcký budík. Z těch-žkých začátků se nám ho podařilo vyvípat na vyhledávaný hudební festival, na který jezdili lidé ze širokého okolí, což si myslím, že rozhodně není málo. Budík se uzavírá právě dnes koncertem příbramské kapely Ginevra. Místo do Hřibců ale poslouchací zamíří do Vlávence u Kamenice nad Lipou. Proč?

Původně jsem chtěl Hřibecí budík uzavřít v Kulturním domě v Horní Cerekvi, ale ten je na dnešek už obsazený, tak jsem hledal jiné prostory, a protože ve Vlávenci mají krásně opravený kulturník, nebylo co řešit. Vlávence bude pro Budík důstojným koncem. Na Budík se za jedenáct let vystřídaly všechny hvězdy české folkové a country scény – Hradištan, Věra Martinová nebo Hana a Petr Ulrychovi.

Ano, to je pravda. Neznám

PAMÁTKA. Zpěváky i kapely, kteří za jedenáct festivalových let stáli na jevišti Hřiběcké hospody, si přivítají folkové a country muziky mohou připomínat na desce, kterou dal Karel Koch dohrmady vložit, k desátým narozeninám Hřiběckého budíku. Foto: Deník/Nela Kyselová

zpěváka nebo kapelu, která by na Budík nekoncertovala. Je užasně, že se něco takového podařilo.

Dá se tedy říct, že máte splněné všechny budíkové sny?

Více méně ano, až na jeden. Strašně rád bych chtěl udělat koncert Jarka Nohavici. Po tom toužím už šestnáct let. Když mi bylo padesát, seděli jsme s Jarkem Nohavicom v hospodě a on mi ke kulatým narozeninám složil básničku. Ta zní: Milý pane Kochu, lásky více než trochu, to já přeji vám k padesátinám. Od té doby bych si tenthle svůj pořadatelský sen rád splnil. Zatím se mi to nepodařilo.

Tak třeba se vám sen vyplní teď, když se chystáte do onoho pomyslného pořadatelského důchodu.

Třeba jo. Ale víte, já až tak úplně tím „pořadatelským“ důchodem bych nechtěl. Muziku strašně miluju a nedokážu se od ní úplně odtrhnout. A navíc pořádat koncerty mě baví. Když přijede třeba Hradištan, sál je nabitý diváky, vytvoří se krásná atmosféra a lidé jsou spokojeni, to je tak nádherný pocit, o který nechci přijít.

Takže pořadatelský důchod se odkládá?

Asi jo. (smích) Můžete prozradit, co místo důchodu chystáte?

Příští rok město Horní Cerekve slaví šest set padesát let od první písemné zmínky, tak bych tam chtěl udělat několik koncertů. Víte, já to těm Cerekvákům dlužím, protože bez podpory města, které Budík financovalo, by se žádný koncert neuskutečnil. Ono sešné peníze na koncerty není lehké, zvlášť když nevíte, jestli na něj lidé přijdou.

To jste vystihla naprosto přesně. V téhle větě pořad žiju. Přijdu, nebo nepřijdu? To jsou věčné pochybnosti. Zvláště v případě Budíku, kdy byla omezená kapacita sálu. O to víc jsme museli sehnat peníze od sponzorů.

Zato v Horní Cerekvi budete mít k dispozici velký sál tamního kulturního domu.

Ano, a nebudu si muset nic po technické stránce zařizovat. Zaplatím si pronájem sálu a všechno potřebné budu mít připravené. To bude ráj. Kdo někdy něco pořádal, určitě ví, o čem mluvím. Není to lehké, a když to děláte spous-

tu let, tak vás to postupem času vyčerpá, a rád si dopřejete komfort pronajatého sálu se vším vředy. A na co se tamní posluchači mohou těšit?

Chystám sérii koncertů. Měly by se na nich objevit folkové hvězdy, které vystupovaly na Budíku.

Po Budíku se mi bude stýskat. Ale jak se říká, v nejlepším se má vždycky přestat. A platí to i pro Hřiběcký budík.

Z těch-žkých začátků se nám ho podařilo vyvípat na vyhledávaný hudební festival, na který jezdili lidé ze širokého okolí, což si myslím, že rozhodně není málo.

Jaké třeba?

Jednám s Hanou a Petrem Ulrychovými. Přijet by měl také Žalman. A více neprozradím, nechte se překvapit.

Vraťme se ještě zpátky k Hřiběckému budíku. Strávil jste s ním tolik let. Jaké to byly roky?

Neuvěřitelně krásné. Kromě té lidské radosti, kterou vyvoláte vydatým koncertem, je skvělé i to, že všechny obdivované muzikanty poznáte osobně.

Dá se říct, že se z nějakého osobního poznání vyvinulo i dlouholeté přátelství?

Samozřejmě. Často se potkáváme třeba s Jarkem Matějíčkem, který hrál se Žalmanem nebo s Vojtou „Kydákem“ Tomáškem, kapelou Jen tak tak nebo Druhou mízou. To jsou taková milá přátelství, kterých si moc vážím. A rozhodně nejsou jediná. Kdybych je měl všechny vyjmenovat, vznikl by hodně dlouhý seznam. A kdybych měl popsat, co všechno jsme spolu prožili... Povím vám, jakou srandu si ze mě udělali jedni moji kamarádi muzikanti. U Křemešnicku mám louku a tam si vždycky v létě jezdím odpočinout. No a jednou mi k té louce začala jezdit auto. Lidé, co z nich vystupovali, se ode mě dožadovali plzeňského piva, pepyňového kolínka nebo klobásky. Vůbec jsem

nechápal, co se děje. A víte, co mi ti moji kamarádi muzikanti provedli? Ne, povídejte.

Z Nového Rychnova, což je asi oloky tři kilometry, navěšili cedule s nápisem „Jevné občerstvení“ s výčtem všeho, co nabízím. Ty poučaje s šipkami vedly z Rychnova až na moji louku, kde se srovali zájemci o všechny ty dobroty. Muzeli by hodně klamani, když zjistili, že u mě není nic k máni. (smích) No a kdybych měl vyprávět další srandy, co jsem s kamarády zažil, vydalo by to na knihu.

Neuvážíte o tom, že byste dal nějakou knížku svých zážitků dohrmady?

A víte, že to není vůbec špatný nápad? Otázkou je, jestli by to někdo četl. (smích) Třeba na to dojde, až opravdu půjdu do toho pořadatelského důchodu.

O důchodu už jsme mluvili, a zatím to nevytvárá, že by pro vás byl aktuální tématem.

Jak už jsem říkal, muziku strašně miluju a je těžké se s ní loučit. Ale po sérii koncertů k hornocereckickému výročí už to asi opravdu zabalím.

O Budíku

- folková a country festival
- před jedenácti lety vznikl z iniciativy Karla Kocha a za podpory města Horní Cerekve
- za jedenáct let se v sále hřiběcké hospody U Šimků vystřídalo nespočet zvůčných jmen české folkové scény
- na Budík do malé vesničky u Horní Cerekve přijíždějí příznivci folkové muziky ze všech koutů Vysočiny i Jižních Čech
- jedinečná atmosféra každého koncertu učinila z Hřiběckého budíku festivala velkým „F“

Na Hřiběcký budík vzpomíná Jaroslav Andrlé

Jaroslav Andrlé, starosta Horní Cerekve

Je to již jedenáct let, co u mých dveří zazvonil zvonek a na schodech stál neznámý chlapík s nevinnými očima, podmanivým úsměvem a s překvapivou myšlenkou na rtech.

„Znáš folkové prázdniny v Telči? Obdobný festival bych chtěl pořádat v hřiběcké hospodě.“ Jediné, co mi v tu chvíli proběhlo hlavou, bylo slovo

první setkání s Karlem Kochem.

S vědomím, že i šilenci mají právo dýchat vřoch, jsem si nakonec řekl – zrudl to nezkusit? V té době jsem netušil, co bylo odstartováno a co bude v dalších měsících a letech následovat.

V tu chvíli jsem také netušil, že do útulné hospůdky U Šimků v Hřibecích se budou po dalších jedenáct let scházet všichni příznivci dobrého

okolí. Nebudeme si namlouvat, že vždy šlo vše hladce jako po másle.

Po náivních amatérských začátcích, po přechodném útlumu zájmu i přes skromné podmínky se stal z Hřiběckého budíku folkový pojem a jeho koncerty si získaly nadregionální jméno i zvuk.

A co říci nakonec, když se tradice Hřiběckého budíku uzavírá?

Koncerty byly plné pohody,

ského souznění, které ve všech účastnících zanechal krásné a nezapomenutelné vzpomínky.

Zbývá jediné. Když se ohlédnu zpět, musím se radikálně opravit. Před jedenácti lety jsem poznal chlapíka s velkým duchem a otevřeným srdcem.

Nezbývá než mu popřát, ať mu jeho srdce tiská a takovou energii a pohodu, jakou tiskal celých jedenáct let Hřiběcký

Karel Koch

- 66 let
- milovník folkové a country muziky
- pořadatel koncertů
- „otec“ Hřiběckého budíku
- díky němu v Hřibecích vystupovaly hvězdy české folkové scény, jako například Věra Martinová, Hana a Petr Ulrychovi nebo třeba Hradištan
- po skončení Budíku ale do pořadatelského důchodu neodchází
- na příští rok vyhlásil koncertů v hornocereckickém kulturním domě k 650. výročí první písemné zmínky o městě

Na příští rok vyhlásil koncertů v hornocereckickém kulturním domě k 650. výročí první písemné zmínky o městě

Nejde zapomenout

... ODEŠLI K NEBESKÉ
KAPELE ...

Jarda Jarečko
Lada Pliva
Jirka Zourek
Emil Pospíšil
Michal Tučný
Wabi Ryvola
Radek Buček Michal
Miloš Smutný
Karel Kryl
Petr Kalandra
Jarda Studený
Jirka Břenek
Petr Václavík